

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

11. september 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 300/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 300/02	Sag C-213/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Patrick Breyer, Republikken Finland og Kongeriget Sverige (Appel — aktindsigt i dokumenter fra institutionerne — artikel 15, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 1049/2001 — anvendelsesområde — begæring om aktindsigt i indlæg indgivet af Republikken Østrig i forbindelse med den sag, der gav anledning til dom af 29. juli 2010, Kommissionen mod Østrig (C-189/09, ikke trykt i Sml., EU: C:2010:455) — dokumenter, som er i Europa-Kommissionens besiddelse — beskyttelse af retslige procedurer)	2
2017/C 300/03	Sag C-566/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juli 2017 — Konrad Erzberger mod TUI AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — valg af medarbejderrepræsentanter til et selskabs bestyrelse — national lovgivning, hvorefter stemmeret og valgbarhed begrænses til medarbejdere ved driftssteder, der er beliggende på det nationale område)	3

2017/C 300/04	Sag C-93/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. juli 2017 — Ornuo Co-operative Limited, tidligere The Irish Dairy Board Co-operative Limited mod Tindale & Stanton Ltd España, SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Alicante — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — EU-varemærker — enhedskarakter — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9, nr. 1), litra b) og c) — ensartet beskyttelse af de til EU-varemærket knyttede rettigheder mod risikoen for forveksling og mod skade på omdømmet — dette varemærkes fredelige sameksistens med et nationalt varemærke brugt af tredjemand i en del af Den Europæiske Union — ingen fredelig sameksistens andetsteds i Unionen — gennemsnitsforbrugers opfattelse — forskellige opfattelser, som kan findes i forskellige dele af Unionen)	3
2017/C 300/05	Sag C-143/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2017 — Abercrombie & Fitch Italia Srl mod Antonino Bordonaro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1 — artikel 2, stk. 2, litra a) — artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — vikarkontrakt, der kan indgås med personer under 25 år — automatisk ophør af ansættelseskontrakten, når arbejdstageren fylder 25 år)	4
2017/C 300/06	Sag C-206/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2017 — Marco Tronchetti Provera SpA m. fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, som fastsætter en mulighed for tilsynsmyndigheden for at forhøje prisen på et overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiver eller personer, som handler i forståelse med denne, og en eller flere sælgere)	5
2017/C 300/07	Sag C-340/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2017 — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG mod Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 9, stk. 1 — artikel 11, stk. 2 — retternes kompetence i forsikringsager — skadelidtes direkte sagsanlæg mod forsikringsgiveren — sagsanlæg fra skadelidtes arbejdsgiver, der er et offentligretligt organ, som lovmæssigt er indtrådt i sin arbejdstagers rettigheder mod forsikringsgiveren for det involverede køretøj — subrogation)	6
2017/C 300/08	Sag C-357/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. juli 2017 — »Gelvora« UAB mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — anvendelsesområde — inkassoselskab — forbrugerkredit — overdragelse af krav — karakteren af retsforholdet mellem selskabet og debitoren — artikel 2, litra c) — begrebet »produkt« — gældsindrivelseshandlinger, der foretages parallelt ved medvirken af en foged)	6
2017/C 300/09	Sag C-416/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. juli 2017 — Luís Manuel Piscarreta Ricardo mod Portimão Urbis, E.M., S.A., under likvidation, Município de Portimão og Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão EM, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23 — artikel 1, stk. 1, litra b) — artikel 2, stk. 1, litra d) — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — anvendelsesområde — begreberne »arbejdstager« og »overførsel af en bedrift«)	7
2017/C 300/10	Sag C-505/16 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. juli 2017 — Olga Stanislavivna Yanukovych, arving til Viktor Viktorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — tilpasning af påstandene — processkrift indgivet i den afdøde appellants navn og på dennes vegne)	8

2017/C 300/11	Sag C-663/16 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. juli 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH mod Det Europæiske Kemikalieagentur (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EU) nr. 528/2012 — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — artikel 95 — Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) — offentliggørelse af en liste over aktivstoffer — optagelse af et selskab som leverandør af et aktivstof)	9
2017/C 300/12	Sag C-666/16 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. juli 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH mod Det Europæiske Kemikalieagentur (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EU) nr. 528/2012 — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — artikel 95 — Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) — offentliggørelse af en liste over aktivstoffer — optagelse af et selskab som leverandør af et aktivstof)	9
2017/C 300/13	Sag C-176/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 6. april 2017 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej mod Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Sag C-194/17 P: Appel iværksat den 14. april 2017 af Georgios Pandalis til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. februar 2017 i sag T-15/16, Georgios Pandalis mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	10
2017/C 300/15	Sag C-217/17 P: Appel iværksat den 25. april 2017 af Mast-Jägermeister SE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 9. februar 2017 i sag T-16/16, Mast-Jägermeister SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	12
2017/C 300/16	Sag C-253/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15. maj 2017 — Ramazan DüNDAR m.fl. mod Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Sag C-337/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polen) den 7. juni 2017 — Feniks Sp. z o.o. mod Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Sag C-343/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 8. juni 2017 — Fremoluc NV mod Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl., intervenient: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Sag C-346/17 P: Appel iværksat den 9. juni 2017 af Christoph Klein til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. september 2016 i sag T-309/10 RENV, Christoph Klein mod Europa-Kommissionen	15
2017/C 300/20	Sag C-347/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Rotterdam (Nederlandene) den 12. juni 2017 — A, B, C, D, E, F og G mod Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Sag C-372/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 19. juni 2017 — Vision Research Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Sag C-380/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. juni 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K og B mod H.Y. og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Sag C-393/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 30. juni 2017 — Openbaar Ministerie mod Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Sag C-397/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. juli 2017 — Profit Europe NV mod Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Sag C-398/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. juli 2017 — Profit Europe NV mod Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Sag C-410/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 7. juli 2017 — A	21
2017/C 300/27	Sag C-411/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 7. juli 2017 — Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mod Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Sag C-414/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 10. juli 2017 — Arex CZ a.s. mod Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Sag C-420/17: Sag anlagt den 12. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	25
2017/C 300/30	Sag C-426/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n. 2 de Terrassa (Spanien) den 14. juli 2017 — Elena Barba Giménez mod Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Sag C-606/15: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 19. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	27
2017/C 300/32	Sag C-683/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	27
2017/C 300/33	Sag C-539/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. juni 2017 — Richard Rodriguez Serin mod HOPI-Regional (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)	27
2017/C 300/34	Sag C-548/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juli 2017 — État belge mod Biologie Dr Antoine SPRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)	28
Retten		
2017/C 300/35	Sag T-348/16 OP: Rettens dom af 13. juli 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (Voldgiftsbestemmelse — indsigelse — udsættelse af fuldbyrdelsen af en udeblivelsesdom — mellem-dom)	29
2017/C 300/36	Sag T-519/15: Rettens kendelse af 13. juli 2017 — myToys.de mod EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket myBaby — ældre EU-ord- og -figurmærker samt ældre nationale ordmærker MAYBABY, May BaBy og MAY BABY — »supplerende« klage — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96 — rent bekræftende afgørelse — afvisning)	29
2017/C 300/37	Sag T-348/16 OP-R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. juli 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (Særlige rettergangsformer — voldgiftsklausul — udeblivelsesdom — anmodning om udsættelse af fuldbyrdelse af dommen — ikke kompetent)	30
2017/C 300/38	Sag T-464/16 P: Rettens kendelse af 19. juli 2017 — HI mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — projekt finansieret af Unionen — interessekonflikt — disciplinær forfølgning — sanktion om degradering — frifindelse af sagsøgte i første instans — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	31
2017/C 300/39	Sag T-423/17: Sag anlagt den 11. juli 2017 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen	31
2017/C 300/40	Sag T-433/17: Sag anlagt den 12. juli 2017 — Dehousse mod Den Europæiske Unions Domstol	32

2017/C 300/41	Sag T-436/17: Sag anlagt den 12. juli 2017 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen	33
2017/C 300/42	Sag T-437/17: Sag anlagt den 14. juli 2017 — Oy Karl Fazer mod EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Sag T-448/17: Sag anlagt den 18. juli 2017 — Sevenfriday mod EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY) . .	35
2017/C 300/44	Sag T-449/17: Sag anlagt den 18. juli 2017 — Sevenfriday mod EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY) . .	35
2017/C 300/45	Sag T-455/17: Sag anlagt den 14. juli 2017 — Bateni mod Rådet	36
2017/C 300/46	Sag T-457/17: Sag anlagt den 19. juli 2017 — Medisana mod EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Sag T-460/17: Sag anlagt den 20. juli 2017 — Bopp mod EUIPO (Gengivelse af en ligesidet ottekant)	38
2017/C 300/48	Sag T-748/15: Rettens kendelse af 18. juli 2017 — Gauff mod EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Sag T-278/17: Rettens kendelse af 7. juli 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 300/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 293 af 4.9.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 283 af 28.8.2017

EUT C 277 af 21.8.2017

EUT C 269 af 14.8.2017

EUT C 256 af 7.8.2017

EUT C 249 af 31.7.2017

EUT C 239 af 24.7.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Patrick Breyer, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

(Sag C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt i dokumenter fra institutionerne — artikel 15, stk. 3, TEUF — forordning (EF) nr. 1049/2001 — anvendelsesområde — begæring om aktindsigt i indlæg indgivet af Republikken Østrig i forbindelse med den sag, der gav anledning til dom af 29. juli 2010, Kommissionen mod Østrig (C-189/09, ikke trykt i Sml., EU:C:2010:455) — dokumenter, som er i Europa-Kommissionens besiddelse — beskyttelse af retslige procedurer)

(2017/C 300/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og H. Krämer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Patrick Breyer (ved Rechtsanwalt M. Starostik), Republikken Finland (ved H. Leppo, som befuldmægtiget) og Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego og S. Centeno Huerta, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme og F. Fize, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, som Patrick Breyer har afholdt.
- 3) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juli 2017 — Konrad Erzberger mod TUI AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-566/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — valg af medarbejderrepræsentanter til et selskabs bestyrelse — national lovgivning, hvorefter stemmeret og valgbarhed begrænses til medarbejdere ved driftssteder, der er beliggende på det nationale område)

(2017/C 300/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konrad Erzberger

Sagsøgt: TUI AG

Procesdeltagere: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer og ver.di — Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken arbejdstagere, der er beskæftiget ved en concerns driftssteder beliggende på denne medlemsstats område, fratages deres stemmeret og deres valgbarhed ved valg af medarbejderrepræsentanter til bestyrelsen for det i nævnte medlemsstat etablerede moderselskab i koncernen eller i givet fald deres ret til at udøve eller fortsætte med at udøve deres mandat som medarbejderrepræsentant i denne bestyrelse, når disse arbejdstagere forlader deres stilling ved et sådant driftssted for at få beskæftigelse i et af koncernens datterselskaber, der er etableret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. juli 2017 — Ornuo Co-operative Limited, tidligere The Irish Dairy Board Co-operative Limited mod Tindale & Stanton Ltd España, SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Alicante — Spanien)

(Sag C-93/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — EU-varemærker — enhedskarakter — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9, nr. 1), litra b) og c) — ensartet beskyttelse af de til EU-varemærket knyttede rettigheder mod risikoen for forveksling og mod skade på omdømmet — dette varemærkes fredelige sameksistens med et nationalt varemærke brugt af tredjemand i en del af Den Europæiske Union — ingen fredelig sameksistens andetsteds i Unionen — gennemsnitsforbrugers opfattelse — forskellige opfattelser, som kan findes i forskellige dele af Unionen)

(2017/C 300/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Alicante

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ornuo Co-operative Limited, tidligere The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Sagsøgt: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om [EU]-varemærker skal fortolkes således, at den omstændighed, at et EU-varemærke og et nationalt varemærke i en del af Unionen eksisterer fredeligt side om side, ikke gør det muligt at konkludere, at der i en anden del af Den Europæiske Union, hvor der ikke foreligger en fredelig sameksistens mellem dette EU-varemærke og det tegn, som er identisk med det nationale varemærke, ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem det nævnte EU-varemærke og tegnet.
- 2) Artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at de forhold, som ifølge den EU-varemærkedomstol, ved hvilken der er anlagt sag om krænkelse, er relevante for vurderingen af, om en EU-varemærkeindehaver har beføjelse til i en del af Unionen, der ikke er omfattet af denne sag, at forbyde brugen af et tegn, af denne domstol kan tages i betragtning med henblik på at bedømme, om denne indehaver har beføjelse til at forbyde brugen af dette tegn i den del af Unionen, som den nævnte sag vedrører, under forudsætning af at markedsvilkårene og de sociokulturelle omstændigheder ikke er væsentligt forskellige i en af de nævnte dele af Unionen og i den anden del.
- 3) Artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at den omstændighed, at et velkendt EU-varemærke og et tegn i en del af Den Europæiske Union eksisterer fredeligt side om side, ikke gør det muligt at konkludere, at der i en anden del af Unionen, hvor der ikke foreligger denne fredelige sameksistens, foreligger en rimelig grund til at bruge tegnet.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2017 — Abercrombie & Fitch Italia Srl mod Antonino Bordonaro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-143/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1 — artikel 2, stk. 2, litra a) — artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — vikarkontrakt, der kan indgås med personer under 25 år — automatisk ophør af ansættelseskontrakten, når arbejdstageren fylder 25 år)

(2017/C 300/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Sagsøgt: Antonino Bordonaro

Konklusion

Artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der tillader en arbejdsgiver at indgå en vikarkontrakt med en arbejdstager under 25 år, uanset arten af de ydelser der skal udføres, og at afskedige arbejdstageren, når denne fylder 25 år, såfremt denne bestemmelse forfølger et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk formål, og såfremt de midler, som er fastsat for at opnå dette formål, er hensigtsmæssige og nødvendige.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2017 — Marco Tronchetti Provera SpA m.fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-206/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, som fastsætter en mulighed for tilsynsmyndigheden for at forhøje prisen på et overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiver eller personer, som handler i forståelse med denne, og en eller flere sælgere)

(2017/C 300/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA og Camfin SpA

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Procesdeltagere: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA og UniCredit SpA

Konklusion

Artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der giver den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at forhøje prisen i et overtagelsestilbud i tilfælde af »samordning«, uden at præcisere, hvilke specifikke former for adfærd der kendetegner dette begreb, for så vidt som fortolkningen af det pågældende begreb kan udledes tilstrækkeligt klart, præcist og forudsigeligt af denne lovgivning ved hjælp af fortolkningsmetoder, der er anerkendt i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. juli 2017 — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG mod Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-340/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 9, stk. 1 — artikel 11, stk. 2 — retternes kompetence i forsikringsager — skadelidtes direkte sagsanlæg mod forsikringsgiveren — sagsanlæg fra skadelidtes arbejdsgiver, der er et offentligretligt organ, som lovmæssigt er indtrådt i sin arbejdstagers rettigheder mod forsikringsgiveren for det involverede køretøj — subrogation)

(2017/C 300/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG

Sagsøgt: Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med denne forordnings artikel 11, stk. 2, skal fortolkes således, at en arbejdsgiver med hjemsted i én medlemsstat, der har opretholdt aflønningen af sin medarbejder under dennes fravær efter en trafikulykke, og som er indtrådt i denne medarbejders rettigheder mod det forsikringselskab, hvor der er tegnet ansvarsforsikring for det i denne ulykke involverede køretøj — hvilket selskab har hjemsted i en anden medlemsstat — som »skadelidt« i denne sidstnævnte bestemmelses forstand kan sagsøge dette forsikringselskab ved retterne i den første medlemsstat, når et direkte sagsanlæg er muligt.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. juli 2017 — »Gelvora« UAB mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-357/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — anvendelsesområde — inkassoselskab — forbrugerkredit — overdragelse af krav — karakteren af retsforholdet mellem selskabet og debitoren — artikel 2, litra c) — begrebet »produkt« — gældsinddrivelseshandlinger, der foretages parallelt ved medvirken af en foged)

(2017/C 300/08)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Gelvora« UAB

Sagsøgt: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at dets materielle anvendelsesområde omfatter retsforholdet mellem et inkassoselskab og en debitor, som misligholder en forbrugerkreditaftale, og hvis gæld er blevet overdraget til dette selskab. Begrebet »produkt« som omhandlet i dette direktivs artikel 2, litra c), omfatter den praksis, som et sådant selskab udviser med henblik på at foretage en inddrivelse af sin fordring. I denne forbindelse er det uden betydning, at gælden er blevet fastslået ved en retsafgørelse, og at denne afgørelse er blevet overgivet til en foged med henblik på fuldbyrdelse.

(¹) EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 20. juli 2017 — Luís Manuel Piscarreta Ricardo mod Portimão Urbis, E.M., S.A., under likvidation, Município de Portimão og Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão EM, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal)

(Sag C-416/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23 — artikel 1, stk. 1, litra b) — artikel 2, stk. 1, litra d) — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — anvendelsesområde — begreberne »arbejdstager« og »overførsel af en bedrift«)

(2017/C 300/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Sagsøgte: Portimão Urbis, E.M., S.A., under likvidation, Município de Portimão og Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão EM, SA

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at en situation, hvor en kommunal virksomhed, hvori en kommune er eneaktionær, opløses ved en afgørelse truffet af denne kommunes udøvende organ, og dens aktiviteter dels overføres til nævnte kommune for at blive udøvet direkte af samme kommune, dels til en anden kommunal virksomhed, hvis vedtægt er blevet ændret med henblik herpå, og hvori denne samme kommune også er eneaktionær, er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, på betingelse af at den pågældende virksomheds identitet bevares efter overførslen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.

- 2) En person som sagsøgeren i hovedsagen, der, på grund af at den pågældendes arbejdskontrakt er suspenderet, ikke er i aktiv tjeneste, er omfattet af begrebet »arbejdstager« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2001/23, for så vidt som den pågældende er beskyttet som arbejdstager i den omhandlede nationale lovgivning, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Med forbehold for denne efterprøvelse skal rettigheder og forpligtelser i henhold til den pågældendes arbejdskontrakt under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede anses for at være overgået til erhververen i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3, stk. 1.
- 3) Det tredje spørgsmål, som Tribunal Judicial da Comarca de Faro (ret i første instans i Faro, Portugal) har forelagt, kan ikke antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. juli 2017 — Olga Stanislavivna Yanukovych, arving til Viktor Viktorovych Yanukovych mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — tilpasning af påstandene — processkrift indgivet i den afdøde appellants navn og på dennes vegne)

(2017/C 300/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Olga Stanislavivna Yanukovych, arving til Viktor Viktorovych Yanukovych (ved T. Beazley, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič Bruni og J.-P. Hix, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (først ved S. Bartelt og J. Norris-Usher, derefter ved E. Paasivirta og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Olga Stanislavivna Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. juli 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag C-663/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EU) nr. 528/2012 — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — artikel 95 — Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) — offentliggørelse af en liste over aktivstoffer — optagelse af et selskab som leverandør af et aktivstof)

(2017/C 300/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH (ved advokats M. Grunchard og K. Van Maldegem samt advocate P. Sellar)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ved M. Heikkilä og C. Buchanan, som befuldmægtigede, samt barrister P. Oliver)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH betaler sagsomkostningerne.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), BASF SE og Oxea GmbH bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringen.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 19. juli 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag C-666/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EU) nr. 528/2012 — tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter — artikel 95 — Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) — offentliggørelse af en liste over aktivstoffer — optagelse af et selskab som leverandør af et aktivstof)

(2017/C 300/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH (ved advokats M. Grunchard, K. Van Maldegem og P. Sellar)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ved M. Heikkilä og C. Buchanan, som befuldmægtigede, bistået af barrister P. Oliver)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH og Ecolab Deutschland GmbH betaler sagsomkostningerne.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), BASF SE og Oxea GmbH bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringen.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen)
den 6. april 2017 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej mod Mariusz Wawrzosek**

(Sag C-176/17)

(2017/C 300/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Sagsøgt: Mariusz Wawrzosek

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽²⁾, navnlig direktivets artikel 17, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, til hinder for, at en erhvervsdrivende (långiver) over for en forbruger (låntager) kan gøre et krav gældende, som fastslås ved en korrekt udfyldt veksels, i en betalingspåbudsprocedure i henhold til artikel 485, § 2 ff. i Kodeks postępowania cywilnego (civil retsplejelov), sammenholdt med artikel 41 i Ustawa o kredycie konsumenckim (forbrugerkreditloven, Dz. U. 2014 1479, konsolideret udgave med ændringer, af 12.5.2011), ifølge hvilke bestemmelser den nationale ret udelukkende kan prøve gyldigheden af kravet i henhold til vekslen for så vidt angår overholdelsen af vekselsens formkrav, uden at gå ind på det tilgrundliggende forhold?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Appel iværksat den 14. april 2017 af Georgios Pandalis til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. februar 2017 i sag T-15/16, Georgios Pandalis mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Georgios Pandalis (ved Rechtsanwältin A. Franke)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og LR Health & Beauty Systems GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I. Dom afsagt af Retten den 14. februar 2017 i sag T-15/16 vedrørende en fortabelsessag, der blev indledt mod EU-varemærke nr. 001273119 »Cystus«, ophæves.
- II. Afgørelse truffet den 30. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2839/2014-1) vedrørende en fortabelsessag mod EU-varemærke nr. 001273119 »Cystus« annulleres.
- III. Afgørelse truffet den 12. september 2014 af annullationsafdelingen i ugyldighedssag 8374 C annulleres, for så vidt som EU-varemærke nr. 001273119 »Cystus« for »kosttilskud til ikke-medicinsk brug« i klasse 30 blev erklæret for fortabt.
- IV. Der gives afslag på den begæring, som er blevet indgivet af Health & Beauty Systems GmbH i sagen for annullationsafdelingen og Første Appelkammer ved EUIPO, om at EU-varemærke nr. 001273119 »Cystus« erklæres ugyldigt, for så vidt som den vedrører »kosttilskud til ikke-medicinsk brug« i klasse 30.
- V. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket følgende retlige fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, i EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾:

- For det første er der ikke i dommens konklusion henvist til de krav i bestemmelserne, som skal undersøges nærmere (anvendelse som varemærke, reel brug og brug af varemærket i forhold til de varer og tjenesteydelser, der er beskyttet ved registreringen).
- For det andet er det ikke blevet undersøgt, om »Cystus«-produkterne er omfattet af definitionen af næringsmidler som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktivet om kosttilskud.
- For det tredje er der ikke foretaget nogen klassificering af de »Cystus«-produkter, for hvilke det omhandlede varemærke anvendes.
- For det fjerde er der foretaget en fordrejning de faktiske omstændigheder i forbindelse med vurderingen af, om »Cystus«-produkterne udgør kosttilskud til ikke-medicinsk brug og den heraf følgende konklusion, hvorefter varemærket ikke er blevet anvendt på kosttilskud til ikke-medicinsk brug.
- For det femte blev der ikke foretaget nogen differentieret analyse af, om de »sugetabletter«, som markedsføres under varemærket, udgør kosttilskud (til ikke-medicinsk brug).

Appellanten gør desuden gældende, at Retten gav en utilstrækkelig begrundelse for, hvorfor den i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, var af den opfattelse, at der ikke har været gjort reel brug af varemærket »Cystus« for kosttilskud til ikke-medicinsk brug:

- For det første kan det ikke af domskonklusionen udledes, hvorfor de faktiske omstændigheder og beviser, som appellanten havde fremlagt, ikke overbeviste Retten om, at varemærket blev anvendt til kosttilskud til ikke-medicinsk brug.

- Det er for det andet utilstrækkeligt at begrunde afgørelsen om, at varemærket ikke anvendes til kosttilskud til ikke-medicinsk brug med henvisning til, at flere indicier talte imod denne klassificering, uden samtidig at angive de varer, for hvilke varemærket ellers er blevet anvendt.
- Der er for det tredje ikke foretaget nogen differentieret analyse af, om de (ikke-medicinske) »sugetabletter«, som markedsføres med dette varemærke, udgør kosttilskud, og heller ikke givet nogen begrundelse for, hvorfor en sådan differentieret analyse ikke er blevet gennemført.

Appellanten påberåber sig endvidere retlige fejl ved fortolkningen og anvendelsen af EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2:

- For det første er der foretaget en fejlagtig vurdering af EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, idet det ikke blev undersøgt, om varemærket i dets registrerede form eller i en anden form, som ikke forandrer dets særpræg [EU-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1, litra a)], er blevet anvendt på kosttilskud til ikke-medicinsk brug.
- For det andet er der foretaget en fejlagtig klassificering af varemærket som beskrivende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), eftersom det de facto ikke er muligt for appellanten at anvende varemærket på en ikke-beskrivende måde som varemærke for sine »Cystus«-produkter, der er baseret på *Cistus Incanus* planten, selv om Retten i forbindelse med vurderingen i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, burde have konkluderet, at varemærket i det mindste havde et gennemsnitligt særpræg.

Endvidere har appellanten anført, at der tale om en selvmodsigende og mangelfulde begrundelse i forbindelse med afgørelsen af, at der ikke forelå reel brug af EU-varemærke nr. 001273119 »Cystus« i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2, for kosttilskud til ikke-medicinsk brug:

- Det er for det første selvmodsigende, når det fastslås, at den omstændighed, at varemærket staves med »y« i stedet for »i«, ikke er tilstrækkeligt til at bevise, at det anvendes som et EU-varemærke, samtidig med at det anføres, at der derfor ikke er konstateret absolutte registreringshindringer i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).
- Dommen er for det andet mangelfuldt begrundet, idet Retten ikke angav, hvorfor den konkrete form for brug af varemærket ikke opfylder betingelserne i EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 2.

Endelig gør appellanten gældende, at Retten har begået en retlig fejl i forbindelse med vurderingen og anvendelsen af EU-varemærkeforordningens artikel 75, andet punktum, idet den fejlagtigt antog, at appelkammeret undlod at udtale sig om en angivelig absolut registreringshindring i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

**Appel iværksat den 25. april 2017 af Mast-Jägermeister SE til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 9. februar 2017 i sag T-16/16, Mast-Jägermeister SE mod Den Europæiske
Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret**

(Sag C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mast-Jägermeister SE (ved Rechtsanwalt C. Drzymalla)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 9. februar 2017 i sag T-16/16, hvorved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret blev frifundet og Mast-Jägermeister SE pålagt at betale sagsomkostningerne, ophæves i det hele.
- Såfremt appellen tages til følge, gives der medhold i den første og den tredje påstand, som blev nedlagt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har iværksat appel til prøvelse af Rettens dom af 9. februar 2017 i sag T-16/16, hvorved Retten efterprøvede kravene til gengivelse af et design med henblik på fastlæggelsen af en ansøgningsdato, nærmere bestemt ansøgningen om registrering af design nr. 002683615-0001 og nr. 002683615-002 (bægre).

Den appellerede dom tilsidesætter bestemmelsen i artikel 46, stk. 2, og 3, i forordning nr. 6/2000, sammenholdt med forordningens artikel 36 og 38, for så vidt som Retten var af den opfattelse, at det følger af meningen og formålet med disse bestemmelser, at registreringsansøgninger ikke skal behandles som ansøgninger om EF-design, såfremt det ifølge EUIPO er usikkert eller uklart hvilken genstand der skal beskyttes gennem det design, der er søgt registreret. Ansøgningsdatoens betydning for ansøgeren bevirker imidlertid, at gengivelsen af EF-designet ikke kan underkastes strengere krav, og at artikel 36, stk. 1, litra c), alene kræver, at afbildningen af designet skal være fysisk egnet til reproduktion med henblik på, at der kan fastsættes en ansøgningsdato i henhold til artikel 38 i forordning nr. 6/2002.

I modsætning til Rettens opfattelse følger intet andet af artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2245/2002, sammenholdt med dennes artikel 10, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2. Det fremgår af disse bestemmelser, at gengivelsen af designet skal være af en kvalitet, som gør det muligt tydeligt at skelne alle detaljer i den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse, og de vedrører dermed alene spørgsmålet om, hvorvidt en gengivelse kan reproducere. Dette gør sig så meget desto mere gældende, når det tages i betragtning, at det alene tilkommer ansøgeren at fastlægge genstanden for ansøgningen, dvs. at angive hvad der søges registreret. Den endelige afgørelse af rækkevidden af beskyttelsen af et design tilkommer i sidste ende ene og alene den domstol, der træffer afgørelse i en krænkelssag.

Registreringen af et design kan afvises, såfremt registreringen kan medføre retsusikkerhed i forhold til afbildningen af designet, men ikke fastlæggelsen af ansøgningsdatoen, som er meget vigtig for ansøgeren, henset til bestemmelserne om den prioritet, som følger af en første ansøgning i henhold til artikel 4 A i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret.

Retten undlod i denne sammenhæng at tage hensyn til den utvetydige ordlyd af de forskellige bestemmelser i artikel 46, stk. 2 og 3. Det er ifølge artikel 46, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 alene såfremt manglerne vedrører de krav, der er omhandlet i samme forordnings artikel 36, stk. 1, at ansøgningen ikke skal behandles som en ansøgning om registrering af et EF-design. Forordningens artikel 36, stk. 1, kræver imidlertid alene, at afbildningen kan reproducere. I henhold til artikel 46, stk. 3, i forordning nr. 6/2002 kan andre mangler, herunder dem, som følger af en anvendelse af forordning nr. 2245/2002 alene føre til et afslag på ansøgningen efter, at der er fastsat en ansøgningsdato. Dette følger af henvisningen til artikel 45, stk. 2, i artikel 46, stk. 3, sammenholdt til artikel 36, stk. 5, i forordning nr. 6/2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15. maj 2017 — Ramazan Dündar m.fl. mod Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Sag C-253/17)

(2017/C 300/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese og Jan-Maximilian Mügge

Sagsøgt: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Præsidenten for Den Europæiske Unions Domstol har ved kendelse af 20. juni 2017 besluttet, at sagen skal slettes af Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polen) den 7. juni 2017 — Feniks Sp. z o.o. mod Azteca Products & Services SL

(Sag C-337/17)

(2017/C 300/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Feniks Sp. z o.o. med hjemsted i Szczecin

Sagsøgt: Azteca Products & Services SL med hjemsted i Alcora

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 7, nr. 1), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, når der anlægges søgsmål mod en køber med hjemsted i en medlemsstat med påstand om at det fastslås, at en salgskontrakt om en fast ejendom beliggende i en anden medlemsstat er ugyldig, fordi den er til skade for sælgerens kreditorer, og kontrakten er indgået og fuldstændig gennemført i denne anden medlemsstat?
- 2) Skal ovenstående spørgsmål under anvendelse af acte éclairé-doktrinen besvares med henvisning til Domstolens dom af 17. juni 1992, Handte, C-26/91, selv om denne dom omhandlede en producents ansvar for en vares mangler i et tilfælde, hvor producenten ikke kunne forudse, hvem varen videresælges til, og hvem der derfor kan rejse krav mod ham, hvorimod det foreliggende søgsmål mod køberen om at »fastslå, at en salgskontrakt vedrørende fast ejendom er ugyldig«, fordi den er til skade for sælgerens kreditorer, for at være begrundet kræver, at køberen havde kendskab til den omstændighed, at retshandelen (salgskontrakten) blev foretaget til skade for kreditorerne, således at køberen må regne med at blive mødt med et sådant søgsmål fra en af skyldnerens personlige kreditorer?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 8. juni 2017 — Fremoluc NV mod Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl., intervenient: Vlaams Gewest

(Sag C-343/17)

(2017/C 300/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fremoluc NV

Sagsøgte: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker og Marie-Jeanne Thielemans

Intervenant: Vlaams Gewest

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 21, 45, 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 22 og 24 i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en ordning, i henhold til hvilken et offentligt organ kan udvikle grunde med henblik på at udbyde parceller og boliger til køb og leje på gunstige vilkår med forrang til personer, der har en stærk samfundsmæssig, økonomisk eller sociokulturel tilknytning til det område, hvor dette organ virker, og hvor der stilles indkomstkraav, som det store flertal af disse personer kan opfylde, såsom den ordning, der fremgår af

- bekendtgørelse fra provinsrådet for Vlaams-Brabant af 25. februar 2014 af provinsreglementet om administrationen af Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant — Vlabinvest APB (agenturet for grund- og boligpolitik for Vlaams-Brabant — Vlabinvest APB) og dets funktion
- artikel 2/2 i den flamske regerings bekendtgørelse af 29. september 2006 om betingelserne for overdragelse af fast ejendom, som foretages af Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (det flamske selskab for sociale boliger) og de sociale boligselskaber til gennemførelse af Vlaamse Wooncode (den flamske boliglov) (samt til gennemførelse af artikel 17, stk. 2-6, i besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel) (den flamske regerings bekendtgørelse af 12. oktober 2007 om regulering af det sociale udlejningssystem til gennemførelse af kapitel VII i den flamske boliglov)?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158, s. 77.

Appel iværksat den 9. juni 2017 af Christoph Klein til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. september 2016 i sag T-309/10 RENV, Christoph Klein mod Europa-Kommissionen

(Sag C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Christoph Klein (ved Rechtsanwalt H.-J. Ahlt)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens dom af 28. september 2016 i sag T-309/10 RENV ophæves.

2. Indstævnte tilpligtes at betale appellanten 1 562 662,30 EUR med tillæg af renter fra datoen for afsigelsen af dommen på 8 procentpoint over den på dette tidspunkt gældende grundrentesats.
3. Det fastslås, at Kommissionen med hensyn til sagens realitet skal betale appellanten erstatning for den endnu ikke beregnede skade, som han har gjort gældende at have lidt siden den 15. september 2006.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
5. Subsidiært: Rettens dom af 28. september 2016 i sag T-309/10 RENV ophæves, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat følgende anbringender:

For det første tilsidesatte Retten artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, idet den tilsidesatte omfanget af Domstolens doms bindende virkning og begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at appellanten ikke kunne gøre krav på nogen erstatning med hensyn til sit »effecto«-produkt, eftersom det fjerde appelanbringende i sag C-120/14 P ikke kunne antages til realitetsbehandling.

For det andet tilsidesatte Retten ligeledes artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, idet den undlod at være bundet af Domstolens retlige bedømmelse. I den nævnte doms præmis 95 fastslog Domstolen, at den appellerede førsteinstansdom skulle ophæves, for så vidt som Retten herved forkastede det søgsmål, hvori der var blevet nedlagt påstand om, at Kommissionen skulle tilpligtes at betale erstatning for den skade, som appellanten [...] havde lidt. I strid med denne retlige bedømmelse begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at der selv med hensyn til sagens realitet ikke var grundlag for nogen skadeserstatning, idet forudsætningerne herfor ikke var opfyldt.

For det tredje afviste Retten i strid med sit procesreglements artikel 84, stk. 1, anbringendet om, at Kommissionen gennem sin passivitet under beskyttelsesklausulproceduren i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 93/42 ligeledes havde tilsidesat artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, med den begrundelse, at der var tale om et nyt anbringende, der ikke kunne antages til realitetsbehandling. Der blev dermed begået en retlig fejl, idet appellanten allerede i sin stævning faktisk havde påberåbt sig princippet om god forvaltningsskik, hvilket indholdsmæssigt svarer til princippet om god forvaltning og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. Følgelig foreligger der heller ikke noget nyt anbringende, som ikke kan antages til realitetsbehandling.

For det fjerde lagde Retten til grund, at direktivet ikke tillagde appellanten selv eller selskabet atmed AG nogen rettigheder. Appellanten har gjort gældende, at dette udgør en tilsidesættelse af EU-retten, idet de begge er adressater i en beskyttelsesklausulprocedure og kan påberåbe sig princippet om frie varebevægelser som centrale erhvervsmæssigt berørte personer.

For det femte begik Retten en retlig fejl, da den så bort fra årsagssammenhængen mellem Kommissionens retsstridige adfærd og den påståede skade. Derved fordrejede Retten sagens faktiske omstændigheder og kvalificerede de faktiske omstændigheder retligt forkert. Endvidere tilsidesatte Retten herved igen artikel 8, stk. 2, i direktiv 93/42, undlod at foretage nogen retlig prøvelse og gav ikke nogen tilstrækkelig begrundelse for sin dom.

For det sjette fordrejede Retten de faktiske omstændigheder og beviserne, idet den ved at undlade at tage hensyn til bilag KOM RENV 1 og 2 tilsidesatte principperne om retten til en retfærdig rettergang og retten til at blive hørt, EMRK's artikel 6 og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.

For det syvende tilsidesatte Retten såvel princippet om retten til en retfærdig rettergang, EMRK's artikel 6 og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder som sit procesreglements artikel 64, stk. 3, litra d), og artikel 24 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, idet den undlod at efterkomme appellants påstand om, at Kommissionen blev tilpligtet at fremlægge beskyttelsesklausuldokumenterne.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Rotterdam (Nederlandene) den 12. juni 2017 — A, B, C, D, E, F og G mod Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sag C-347/17)

(2017/C 300/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Rotterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A, B, C, D, E, F og G

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer [...], fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering?
- 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 [...] kontamineringer med fækalier, galde og kroindhold?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 [...] i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen?
- 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ⁽²⁾ af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering?
- 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop: Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 [...] i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 139, s. 55.

⁽²⁾ EUT 2004, L 139, s. 206.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 19. juni 2017 — Vision Research Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sag C-372/17)

(2017/C 300/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vision Research Europe BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 113/2014 ⁽¹⁾ af 4. februar 2014 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur gyldig, såfremt Rechtbanks foreløbige vurdering er korrekt, nemlig at underposition 8525 80 30 skal fortolkes således, at det ovenfor i præmis 2 og 12 beskrevne kamera, som råder over en flygtig hukommelse, således at billeder optaget i kameraet slettes ved en efterfølgende optagelse eller når kameraet slukkes, kan tariferes i denne underposition?

⁽¹⁾ EUT 2014 L 38, s. 20.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 26. juni 2017 —
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K og B mod H.Y. og Staatssecretaris van Veiligheid en
Justitie**

(Sag C-380/17)

(2017/C 300/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K og B

Sagsøgte: H.Y. og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har Domstolen henset til artikel 3, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 152, s. 12) og Nolan-dommen (ECLI:EU:C:2012:638) kompetence til at besvare den nederlandske rets præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelser i dette direktiv i en retstvist, der vedrører opholdsret for et familiemedlem til en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, når dette direktiv i nederlandsk ret er blevet erklæret direkte og ubetinget anvendeligt på personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse?
- 2) Er ordningen i direktiv 2003/86/EF [...] til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en ansøgning om familiesammenføring i henhold til de gunstigere bestemmelser i kapitel V kan afslås alene med den begrundelse, at den ikke blev indgivet inden for den i artikel 12, stk. 1, tredje afsnit, anførte frist?

Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at der i tilfælde af en overskridelse af den førnævnte frist kan indgives en ansøgning om familiesammenføring — uanset om det sker efter et afslag eller ej — hvorved det undersøges, om kravene i artikel 7 i direktiv 2003/86/EF er opfyldt, og der tages hensyn til de interesser og omstændigheder, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, og artikel 17?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 30. juni 2017 — Openbaar Ministerie mod Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Sag C-393/17)

(2017/C 300/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgte: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for bestemmelsen i artikel II.75, stk. 6, i Codex Hoger Onderwijs af 11. oktober 2013, der indeholder et almindeligt forbud mod, at ikke-anerkendte undervisningsinstitutioner anvender betegnelsen »master« på de eksamensbeviser, som de udsteder, når denne bestemmelse skal beskytte et hensyn af almen interesse, nemlig nødvendigheden af at sikre et højt undervisningsniveau, hvorved det skal kunne kontrolleres, om de krævede kvalitetskrav faktisk er opfyldt?
- 2) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁽²⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for bestemmelsen i artikel II.75, stk. 6, i Codex Hoger Onderwijs af 11. oktober 2013, der indeholder et almindeligt forbud mod, at ikke-anerkendte undervisningsinstitutioner anvender betegnelsen »master« på de eksamensbeviser, som de udsteder, når denne bestemmelse skal beskytte et hensyn af almen interesse, nemlig beskyttelsen af modtagerne af tjenesteydelserne?
- 3) Er den af de flamske myndigheder fastsatte straffebestemmelse for ikke-anerkendte undervisningsinstitutioner, der udsteder »master«-eksamensbeviser, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således som det fremgår af artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF [...]

⁽¹⁾ EUT 2005, L 149, s. 22.

⁽²⁾ EUT 2006, L 376, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. juli 2017 — Profit Europe NV mod Belgische Staat

(Sag C-397/17)

(2017/C 300/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profit Europe NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal underposition 7307 19 10 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den omfatter rørfittings af støbejern med kuglegrakit med sådanne karakteristika, som de i hovedsagen omhandlede rørfittings har, såfremt det af deres objektive karakteristika fremgår, at de adskiller sig væsentligt fra deformerbart støbejern, fordi deformerbarheden af støbejern med kuglegrakit ikke hidrører fra en relevant termisk behandling, og fordi støbejern med kuglegrakit har en anden grafitform end deformerbart støbejern, nemlig kuglegrakit i stedet for temperkul?
- 2) Skal underposition 7307 11 00 fortolkes således, at den omfatter rørfittings af støbejern med kuglegrakit med sådanne karakteristika, som de i hovedsagen omhandlede rørfittings har, såfremt det af de objektive karakteristika for støbejern med kuglegrakit fremgår, at dette produkt har væsentlig lighed med de objektive karakteristika for ikke-deformerbart støbejern?
- 3) Skal de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur til underposition 7307 19 10 lades ude af betragtning, for så vidt det heri anføres, at deformerbart støbejern omfatter støbejern med kuglegrakit, hvis det ligger fast, at støbejern med kuglegrakit ikke er deformerbart støbejern?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3. juli 2017 — Profit Europe NV mod Belgische Staat

(Sag C-398/17)

(2017/C 300/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profit Europe NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal underposition 7307 19 10 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den omfatter rørfittings af støbejern med kuglegrakit med sådanne karakteristika, som de i hovedsagen omhandlede rørfittings har, såfremt det af deres objektive karakteristika fremgår, at de adskiller sig væsentligt fra deformerbart støbejern, fordi deformerbarheden af støbejern med kuglegrakit ikke hidrører fra en relevant termisk behandling, og fordi støbejern med kuglegrakit har en anden grafitform end deformerbart støbejern, nemlig kuglegrakit i stedet for temperkul?
- 2) Skal underposition 7307 11 00 ¹ fortolkes således, at den omfatter rørfittings af støbejern med kuglegrakit med sådanne karakteristika, som de i hovedsagen omhandlede rørfittings har, såfremt det af de objektive karakteristika for støbejern med kuglegrakit fremgår, at dette produkt har væsentlig lighed med de objektive karakteristika for ikke-deformerbart støbejern?

- 3) Skal de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur til underposition 7307 19 10 lades ude af betragtning, for så vidt det heri anføres, at deformerbart støbejern omfatter støbejern med kuglegråfit, hvis det ligger fast, at støbejern med kuglegråfit ikke er deformerbart støbejern?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 7. juli 2017 —

A

(Sag C-410/17)

(2017/C 300/26)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 24, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at nedrivningsarbejde, som udføres af en virksomhed, som beskæftiger sig med nedrivningsarbejde, kun omfatter en transaktion, når nedrivningsvirksomheden i henhold til betingelserne i kontrakten mellem denne og bestilleren er forpligtet til at bortkøre nedrivningsaffaldet og — såfremt nedrivningsaffaldet indeholder metalskrot — kan videresælge metalskrottet til virksomheder, som opkøber cirkulationskrot?

Eller skal en sådan kontrakt om nedrivningsarbejde under hensyntagen til artikel 2, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den omfatter to transaktioner, nemlig for det første udførelse af nedrivningsvirksomhedens tjenesteydelse for bestilleren af nedrivningsarbejdet og for det andet nedrivningsvirksomhedens køb af metalskrottet af bestilleren af nedrivningsarbejdet med henblik på videresalg?

Er det i denne forbindelse af betydning, at nedrivningsvirksomheden ved fastsættelsen af prisen for nedrivningsarbejdet tager hensyn til som en prisreducerende faktor, at den har mulighed for også at opnå indtægter ved salget af nedrivningsaffald?

Er det i denne forbindelse af betydning, at mængden og værdien af det anvendelige nedrivningsaffald ikke er aftalt i kontrakten om nedrivningsarbejdet, og det heller ikke er aftalt, at de senere skal meddeles bestilleren af nedrivningsarbejdet, og at nedrivningsaffaldets mængde og værdi først viser sig, når nedrivningsvirksomheden sælger det videre?

- 2) Skal artikel 2, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF i et tilfælde, hvor en virksomhed, som beskæftiger sig med at udføre nedrivningsarbejde, med ejeren af et nedrivningsobjekt i en kontrakt aftaler, at nedrivningsvirksomheden køber nedrivningsobjektet, forpligter sig til at nedrive objektet og bortkøre nedrivningsaffaldet inden for en i kontrakten fastsat periode under trussel om en konventionalbod, fortolkes således, at der er tale om én enkelt transaktion, som omfatter nedrivningsobjektets ejers salg af genstande til nedrivningsvirksomheden?

Eller skal en sådan kontrakt under hensyntagen til artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 24, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den omfatter to transaktioner, nemlig for det første nedrivningsobjektets ejers salg af genstande til nedrivningsvirksomheden og for det andet den nedrivningstjenesteydelse, som nedrivningsvirksomheden leverer til sælgeren af genstandene?

Er det i denne forbindelse af betydning, at nedrivningsvirksomheden ved fastsættelsen af prisen i sit købstilbud som en prisreducerende faktor tager hensyn til, at den har udgifter til demontering og bortkørsel af genstandene?

Er det af betydning, at sælgeren af genstandene er bevidst om, at der som en prisreducerende faktor tages hensyn til de udgifter, som nedrivningsvirksomheden har til demontering og bortkørsel af genstandene, i betragtning af den omstændighed, at der ikke indgås aftale mellem parterne om disse udgifter, og at disse udgifters skønnede eller faktiske størrelse på intet tidspunkt skal meddeles sælgeren af genstandene?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 7. juli 2017 —
Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mod Conseil des
ministres**

(Sag C-411/17)

(2017/C 300/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Inter-Environnement Wallonie ASBL og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Sagsøgt: Conseil des ministres

Intervenant: Aktieselskabet Electrabel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1-3, 6 og 7, artikel 3, stk. 8, artikel 5 og artikel 6, stk. 1, i Espookkonventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne og punkt 2 i appendiks I hertil fortolkes i overensstemmelse med præciseringerne i Background note on the application of the Convention to nuclear energy-related activities og Good practice recommendations on the application of the Convention to nuclear energy-related activities?
- 2) Kan Espookkonventionens artikel 1, nr. ix), hvori begrebet »kompetent myndighed« defineres, fortolkes således, at lovgivningsmæssige retsakter såsom loi du 28 juin 2015 modifiant la loi du 31 janvier 2003 sur la sortie progressive de l'énergie nucléaire à des fins de production industrielle d'électricité afin de garantir la sécurité d'approvisionnement sur le plan énergétique (lov af 28.6.2015 om ændring af lov af 31.1.2003 om udfasning af kerneenergi til industriel elproduktion med henblik på at garantere forsyningssikkerheden på energiområdet[, herefter »loven af 28. juni 2015«]) udelukkes fra denne konventions anvendelsesområde, navnlig henset til de forskellige undersøgelser og høringer, der blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af denne lov?
- 3) a) Skal Espookkonventionens artikel 2-6 fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?

- b) Skal spørgsmålet i litra a) besvares forskelligt alt efter, om det vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015?
- c) Kan den nationale elforsyningsikkerhed udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige eller suspendere Espookonventionens artikel 2-6?
- 4) Skal artikel 2, stk. 2, i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet fortolkes således, at lovgivningsmæssige retsakter såsom [loven af 28. juni 2015] udelukkes fra denne konventions anvendelsesområde henset til de forskellige undersøgelser og høringer, der blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af denne lov?
- 5) a) Skal Århuskonventionens artikel 2 og 6 samt bilag I hertil, navnlig henset til »Maastricht Recommendations on Promoting Effective Public Participation in Decision-making in Environmental Matters«, der vedrører en trinvis beslutningsproces, fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?
- b) Skal spørgsmålet i litra a) besvares forskelligt alt efter, om det vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015?
- c) Kan den nationale elforsyningsikkerhed udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige eller suspendere Århuskonventionens artikel 2 og 6?
- 6) a) Skal artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾ og punkt 13, litra a), i bilag II hertil, eventuelt sammenholdt med Espoo- og Århuskonventionerne, fortolkes således, at de finder anvendelse på udskydelsen af tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på et kernekraftværk, hvilket — som det er tilfældet her — indebærer store investeringer og opgradering af sikkerheden for kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?
- b) Såfremt spørgsmålet i litra a) besvares bekræftende, skal artikel 2-8 og artikel 11 i direktiv 2011/92/EU samt bilag I, II og III hertil da fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?
- c) Skal spørgsmålene i litra a) og b) besvares forskelligt alt efter, om de vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015?
- d) Såfremt spørgsmålet i litra a) besvares bekræftende, skal artikel 2, stk. 4, i direktiv 2011/92/EU da fortolkes således, at det er muligt at fritage den udskudte nedlukning af et kernekraftværk fra anvendelsen af artikel 2-8 og artikel 11 i direktiv 2011/92/EU af tvingende almene hensyn til den nationale elforsyningsikkerhed?

- 7) Skal begrebet »særlov« i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2011/92/EU fortolkes således, at en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015] udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, navnlig henset til de forskellige undersøgelser og høringer, som blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af denne lov, og som kan bidrage til at nå det nævnte direktivs mål?
- 8) a) Skal artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾ samt artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle ⁽³⁾, eventuelt sammenholdt med direktiv 2011/92/EU samt Espoo- og Århuskonventionerne, fortolkes således, at de finder anvendelse på den udskudte nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på et kernekraftværk, hvilket — som det er tilfældet her — indebærer store investeringer og opgradering af sikkerheden for kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?
- b) Såfremt spørgsmålet i litra a) besvares bekræftende, skal artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF da fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2?
- c) Skal spørgsmålene i litra a) og b) besvares forskelligt alt efter, om de vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015?
- d) Såfremt spørgsmålet i litra a) besvares bekræftende, skal artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF da fortolkes således, at hensynet til den nationale elforsyningsikkerhed kan betragtes som et bydende nødvendigt hensyn til væsentlige samfundsinteresser, navnlig henset til de forskellige undersøgelser og høringer, som blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af den nævnte lov af 28. juni 2015, og som kan bidrage til at nå det nævnte direktivs mål?
- 9) Hvis den nationale ret på grundlag af svarene på ovenstående præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov tilsidesætter en af forpligtelserne i de nævnte konventioner eller direktiver, og den nationale elforsyningsikkerhed ikke kan udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige disse forpligtelser, kan den da opretholde virkningerne af loven af 28. juni 2015 for at undgå retlig usikkerhed og gøre det muligt at opfylde de forpligtelser til vurdering af miljøvirkninger og offentlig deltagelse, der følger af de nævnte konventioner eller direktiver?

⁽¹⁾ EUT L 26, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 20, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 10. juli 2017 — Arex CZ a.s. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-414/17)

(2017/C 300/28)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellanten (sagsøger i første instans): Arex CZ a.s.

Indstævnte (sagsøgt i første instans): Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal enhver afgiftspligtig person anses for en afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 138, stk. 2, litra b) i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)? Hvis ikke, på hvilke afgiftspligtige personer finder bestemmelsen da anvendelse?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer spørgsmålet med, at momsdirektivets artikel 138, stk. 2, litra b), finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede (dvs. at erhververen af varerne er en afgiftspligtig person, der er momsregistreret) skal bestemmelsen da fortolkes således, at såfremt forsendelsen eller transporten af disse varer sker i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 2008/118/EF⁽²⁾ om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF⁽³⁾ (herefter »punktafgiftsdirektivet«) skal en levering, der sker i henhold til en procedure efter punktafgiftsdirektivet da anses for en levering, der er berettiget til fritagelse i henhold til denne bestemmelse, selv om betingelserne for fritagelse i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1, ikke i øvrigt er opfyldt, henset til at denne varetransport er henført til en anden transaktion?
- 3) Såfremt Domstolen besvarer spørgsmålet med, at momsdirektivets artikel 138, stk. 2, litra b), ikke finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, er den omstændighed, at varerne bliver transporteret i henhold til en ordning med suspension af punktafgifter da afgørende for spørgsmålet om, hvilke af flere på hinanden følgende leveringer transporten skal henføres til med henblik på at opnå ret til momsfrigivelse i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 9, s. 12.

⁽³⁾ EFT 1992, L 76, s. 1.

Sag anlagt den 12. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-420/17)

(2017/C 300/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet det ikke har vedtaget alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre en generel ordning til beskyttelse af hortulanen i departementet Landes.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Frankrig ikke har truffet de sammenhængende og koordinerede beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at indføre en ordning til beskyttelse af hortulanen og således har tilsidesat de forpligtelser, der følger af direktiv 2009/147/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n. 2 de Terrassa (Spanien) den 14. juli 2017 — Elena Barba Giménez mod Francisca Carrión Lozano

(Sag C-426/17)

(2017/C 300/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n. 2 de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elena Barba Giménez

Sagsøgt: Francisca Carrión Lozano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 93/13/EØF, sammenholdt med direktiv 2005/29/EF og chartrets artikel 47, fortolkes således, at det er til hinder for en national regel som artikel 35 (i lov nr. 1/2000 om civil retspleje), hvorefter det organ, der har til opgave at behandle sagen om inddrivelse af skyldige salærer, ikke af egen drift, inden denne udsteder et fuldbyrdsgrundlag, må undersøge, om et vilkår i en kontrakt indgået mellem en advokat og en forbruger er urimeligt, eller om der foreligger urimelig handelspraksis?
- 2) Er advokater, som er tilknyttet Turno de Oficio, »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra c), i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ og artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29? Finder artikel 6, stk. 1, litra d), og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF⁽²⁾ anvendelse på tilfælde, hvor en erhvervsdrivendes takster bliver reguleret i medfør af en retsforskrift?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal direktiv 2005/29/EF da fortolkes således, at det er til hinder for en bestemmelse som den, der er indeholdt i artikel 36 (i lov nr. 1/1996 vederlagsfri retshjælp), hvorefter det er obligatorisk at anvende den i henhold til lov fastsatte takstordning, selv om den erhvervsdrivende gør sig skyldig i undladelser eller vildledende praksis med hensyn til fastsættelsen af prisen for sine ydelser?
- 4) Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse som den, der er fastsat i artikel 36 (i Ley 1/1996), hvorefter vederlaget til advokater, der leverer ydelser inden for rammerne af retshjælpsordningen, fastsættes i henhold til en af disse advokater forudgående fastsat salærtabel, såfremt klienten får medhold i sagen, uden at medlemsstatens forvaltning kan fravige denne tabel?
- 5) Overholder denne bestemmelse de krav om nødvendighed og proportionalitet, som er omhandlet i artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123?

- 6) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse som artikel 36 i lov nr. 1/1996, hvorefter [udelades] retshjælpsberettigede personer, som får medhold i sagen, uden at modparten tilpligtes at betale sagens omkostninger, pålægges at betale advokaten et salær i overensstemmelse med en tabel vedtaget af en faglig organisation, der overstiger det årlige beløb for en social sikringsydelse med mere end 50 %?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 19. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Processprog: tjekkisk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. juni 2017 — Richard Rodriguez Serin mod HOP!-Regional (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juli 2017 — État belge mod Biologie Dr Antoine SPRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)

(Sag C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

RETTE

Rettens dom af 13. juli 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA

(Sag T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — indsigelse — udsættelse af fuldbyrdelsen af en udeblivelsesdom — mellemdom)

(2017/C 300/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger i hovedsagen: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt i hovedsagen: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (ved M. Pesquera Alonso og F. Sgritta, som befuldmægtigede, bistået af advokat E. Kourakis)

Sagens genstand

Indsigelse mod dom af 6. april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (T-348/16, ikke trykt i Sml., EU: T:2017:268).

Konklusion

Fuldbyrdelsen af dom af 6. april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (T-348/16) udsættes, indtil der er truffet afgørelse om den indsigelse, der er rejst af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA).

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens kendelse af 13. juli 2017 — myToys.de mod EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby)

(Sag T-519/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket myBaby — ældre EU-ord- og -figurmærker samt ældre nationale ordmærker MAYBABY, May BaBy og MAY BABY — »supplerende« klage — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96 — rent bekræftende afgørelse — afvisning)

(2017/C 300/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: myToys.de GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne C. Hauss-Löhde og M. Mette)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Spanien) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. juni 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1002/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Indas og myToys.de.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) myToys.de GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Laboratorios Indas, SA, afholdte omkostninger.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. juli 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA

(Sag T-348/16 OP-R)

(Særlige rettergangsformer — voldgiftsklausul — udeblivelsesdom — anmodning om udsættelse af fuldbyrdelse af dommen — ikke kompetent)

(2017/C 300/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger i hovedsagen: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt i hovedsagen: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (ved M. Pesquera Alonso og F. Sgritta, som befuldmægtigede, bistået af advokat E. Kourakis)

Sagens genstand

Anmodning i henhold til artikel 123, stk. 4, og artikel 156 i Rettens procesreglement om udsættelse af fuldbyrdelsen af dommen af 6. april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (T-348/16, ikke trykt i Sml., EU: T:2017:268).

Konklusion

- 1) Anmodningen forkastes.
 - 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.
-

Rettenns kendelse af 19. juli 2017 — HI mod Kommissionen(Sag T-464/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — projekt finansieret af Unionen — interessekonflikt — disciplinær forfølgning — sanktion om degradering — frifindelse af sagsøgte i første instans — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2017/C 300/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: HI (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 10. juni 2016, HI mod Kommissionen (F-133/15, EU: F:2016:127), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) HI bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Sag anlagt den 11. juli 2017 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen

(Sag T-423/17)

(2017/C 300/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nexans France (Courbevoie, Frankrig) og Nexans (Courbevoie) (ved solicitors M. Powell og A. Rogers samt advokat G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017) 3051 final af 2. maj 2017 om Nexans France og Nexans begæring om fortrolig behandling i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag AT.39610 — elektriske kabler) annulleres, for så vidt som den giver afslag på sagsøgernes fortrolighedskrav med hensyn til de oplysninger, som i henhold til sagsøgernes anbringende i sag T-449/14 var indhentet ulovligt (såkaldte kategori I-krav).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen undlod at give en tilstrækkelig begrundelse under tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8, stk. 2, i afgørelse 2011/695/EU.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen foretog en fejlagtig vurdering af sagsøgernes krav i henhold til artikel 8, stk. 2, i afgørelse 2011/695, for det første, fordi den fastslog, at mere end et begrænset antal personer allerede havde kendskab til nogle af de omtvistede oplysninger, for det andet, fordi den undlod at tage behørigt hensyn til princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, og, for det tredje, fordi den fastslog, at sagsøgernes interesser ikke er beskyttelsesværdige.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om uskyldsformodning, idet lovligheden af den måde, hvorpå de omtvistede oplysninger er blevet indhentet, er anfægtet i den verserende sag T-449/14. Såfremt de omtvistede oplysninger offentliggøres, vil dette medføre, at enhver annullation i den nævnte sag gøres helt virningsløs.

Sag anlagt den 12. juli 2017 — Dehousse mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-433/17)

(2017/C 300/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Franklin Dehousse (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelsen af 18. maj 2017, hvorved sagsøgte afslog den genfremsatte begæring om aktindsigt, som sagsøgeren indgav den 12. april 2017, samt af afgørelsen af 22. maj 2017, hvorved sagsøgte delvis afslog den genfremsatte begæring om aktindsigt, som sagsøgeren indgav den 16. marts 2017.
- Det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig som omhandlet i artikel 340 TEUF.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte tab, som efter ret og billighed er opgjort til titusinde (10 000) EUR, subsidiært til en symbolsk euro.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af Den Europæiske Unions Domstols afgørelse af 11. oktober 2016 vedrørende aktindsigt i dokumenter, som Den Europæiske Unions Domstol er i besiddelse af under udøvelsen af sine administrative funktioner (2016/C 445/03), af artikel 15, stk. 3, TEUF, og af artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter og om pligt til gennemsigtighed. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at de anfægtede afgørelser skal annulleres, for så vidt som der ikke hermed ikke fremlægges visse dokumenter, disse fremlægges på en ufuldstændig måde eller disse fremlægges med talrige overstregninger.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og af chartrets artikel 41, for så vidt som de anfægtede afgørelser er behæftet med fejl og mangler eller mangelfuld begrundelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

For så vidt angår anfægtelsen af Unionens ansvar uden for kontrakt har sagsøgeren gjort gældende, at den sagsøgte institution handlede fejlagtigt, hvilket er ansvarspådragende. Denne adfærd medførte et alvorligt ikke-økonomisk tab for sagsøgeren, som sidstnævnte forlanger erstattet.

Sag anlagt den 12. juli 2017 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-436/17)

(2017/C 300/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Sverige) og International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg), (ved barrister A. Jones)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 2914 final af 2. maj 2017 om afslag på at ændre Kommissionens afgørelse C(2016) 5644 om tilladelse til nogle anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2006, L 396, s. 1).
- Annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5644.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og
- Der træffes afgørelse om enhver anden foranstaltning, der findes at være nødvendig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende er, at afgørelse C(2017) 2914 final er behæftet med åbenbare retlige fejl og urigtige skøn hvad angår den omstændighed, at DCC Maastricht BV's ansøgning om godkendelse angiveligt er i overensstemmelse med artikel 62 og artikel 60, stk. 7, i REACH-forordningen.

2. Andet anbringende er, at afgørelse C(2017) 2914 final er behæftet med åbenbare retlige fejl og urigtige skøn i henhold til artikel 60, stk. 4, i REACH-forordningen om en socioøkonomisk vurdering.
3. Tredje anbringende er, at afgørelse C(2017) 2914 final er behæftet med åbenbare retlige fejl og urigtige skøn i henhold til artikel 60, stk. 4, og artikel 60, stk. 5, i REACH-forordningen om vurdering af alternativer.
4. Fjerde anbringende er, at afgørelse C(2017) 2914 final er behæftet med åbenbare retlige fejl og urigtige skøn hvad angår anvendelsen af generelle EU-retlige principper, herunder begrundelsespligten og forsigtighedsprincippet, i forbindelse med godkendelsesprocessen i REACH-forordningen.

Sag anlagt den 14. juli 2017 — Oy Karl Fazer mod EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Sag T-437/17)

(2017/C 300/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Finland) (ved advokat L. Laaksonen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Oy Karl Fazer Ab

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MIGNON« — registreringsansøgning nr. 10 995 892

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1859/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Varemærket tillades registreret for alle de ansøgte varer.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 18. juli 2017 — Sevenfriday mod EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)**(Sag T-448/17)**

(2017/C 300/43)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Sevenfriday AG (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini og G. Bellomo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Seven SpA (Leini, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Sevenfriday AG*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »SEVENFRIDAY« — registreringsansøgning nr. 12 915 021*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. maj 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2291/2016-2)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den afslog den af Sevenfriday AG indgivne klage over afgørelse B2400482 af 7. oktober 2016, og følgelig tillades ansøgning nr. 1105144 fremmet til registrering som EU-varemærke.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. juli 2017 — Sevenfriday mod EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)**(Sag T-449/17)**

(2017/C 300/44)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Sevenfriday AG (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini og G. Bellomo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Seven SpA (Leini, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Sevenfriday AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »SEVENFRIDAY« — registreringsansøgning nr. 13 500 533

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. maj 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2292/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den forkastede den af Sevenfriday AB indgivne klage over afgørelse B252649 af 10. oktober 2016, og følgelig tillades ansøgning nr. 16500533 fremmet til registrering som EU-varemærke.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og den ophæves for i det mindste varer i klasse 9.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. juli 2017 — Bateni mod Rådet

(Sag T-455/17)

(2017/C 300/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Naser Bateni (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne M. Schlingmann og M. Bever)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

1. Den Europæiske Union, repræsenteret ved Rådet, tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 250 000,00 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, som følge af:
 - Opførelse i afsnit III i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ved Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2011, L 319, s. 71) og opførelse i afsnit III i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2011, L 319, s. 11).
 - Opførelse i afsnit III i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1).
 - Opførelse i afsnit III i bilaget til Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 18) og i afsnit III i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 3).

2. Den Europæiske Union, repræsenteret ved Rådet, tilpligtes at betale morarenter, der beregnes med Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint, fra den 24. marts 2017 og indtil den fulde betaling af det i påstand 1 nævnte beløb sker.
3. Den Europæiske Union, repræsenteret ved Rådet, tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende.

1. Første anbringende om, at Rådet i alvorlig grad har tilsidesat retsfor skrifter, der beskytter sagsøgeren, ved vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. Sagsøgeren har som følge heraf lidt en betydelig ikke-økonomisk skade, som Rådet skal erstatte.
 - Sagsøgeren har fået medhold i sine annullationssøgsmål til prøvelse af hans opførelse på sanktionslisterne. Retten annullerede disse retsakter ved endelig dom af 6. september 2013 i sagerne T-42/12 og T-181/12, og af 16. september 2015 i sag T-45/14, for så vidt som de vedrørte sagsøgeren. Retten fandt herved, at Rådet i hver enkelt tilfælde ikke havde henvist til nogen grunde, der havde kunnet begrunde sagsøgerens opførelse på sanktionslisterne, og havde derfor klart foretaget et urigtigt skøn samt undladt at opfylde sin forpligtelse til at udvise omhu.
 - I henhold til retspraksis fra Retten (Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet, sag T-384/11, dom af 25.11.2014), som Domstolen sidenhen har stadfæstet (sag C-45/15, dom af 30.5.2017), forelå der en alvorlig tilsidesættelse af både materielle beskyttende bestemmelser i de respektive retsgrundlag, og af den pågældende persons grundlæggende rettigheder, navnlig retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
 - Annullationen alene af de pågældende retsakter udgør ikke tilstrækkelig erstatning. De vidtrækkende sociale, erhvervsmæssige og private konsekvenser af de ulovlige listeopførelser af sagsøgeren i årenes løb kan kun opvejes af betaling af erstatning herfor.

Sag anlagt den 19. juli 2017 — Medisana mod EUIPO (happy life)

(Sag T-457/17)

(2017/C 300/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Medisana AG (Neuss, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »happy life« — registreringsansøgning nr. 15 164 023

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. maj 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1965/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. juli 2017 — Bopp mod EUIPO (Gengivelse af en ligesidet ottekant)**(Sag T-460/17)**

(2017/C 300/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ved advokat F. Pröckl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Tegn (gengivelse af en ligesidet ottekant) — registreringsansøgning nr. 11 005 196

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. maj 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1954/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Retten kendelse af 18. juli 2017 — Gauff mod EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)**(Sag T-748/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 300/48)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Rettens kendelse af 7. juli 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO**(Sag T-278/17)** ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Processprog: *engelsk*

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA